

ประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดร้อยเอ็ดได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

<u>ลำดับที่</u>	<u>ชื่อ-สกุล</u>	<u>ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก</u>	<u>ส่วนราชการ</u>
๑.	นางสาววรลักษณ์ วงษ์ทิพย์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลหนองพอก กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิและองค์รวม

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๖

(นายชัยวัฒน์ ชัยเวชพิสิฐ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ส่วนราชการ/ ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นางสาววรลักษณ์ วงศ์ทิพย์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลหนองพอก กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิและองค์รวม นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ	๒๓๕๕๔๗	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลหนองพอก กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิและองค์รวม นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	๒๓๕๕๔๗	เลื่อนระดับ ๑๐๐%
<p>ชื่อผลงานส่งประเมิน “ผลของโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย (Behavior Based Safety : BBS) ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์ ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด”</p> <p>ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน “การติดตามพฤติกรรมเป้าหมายเพื่อความปลอดภัยในการทำงานอย่างยั่งยืนของช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด”</p> <p>รายละเอียดเค้าโครงผลงาน “แนบท้ายประกาศ”</p>						
				 นายนรากร สุทธิประภา หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล		

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ผลของโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย (Behavior Based Safety : BBS) ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ – เมษายน ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย ผู้ขอรับการประเมินได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานบริการซ่อมรถยนต์
๒. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน
๓. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
๔. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงาน
๕. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน
๖. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับ Behavior Based Safety (BBS)
๗. แนวคิดและทฤษฎีกิจกรรมฝึกอบรม

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

๔.๑) หลักการและเหตุผล สถานบริการซ่อมรถยนต์ เป็นสถานประกอบการซึ่งให้บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษารถยนต์ในกิจกรรมบางอย่างหรือทุกอย่าง ตั้งแต่การซ่อมแซมเครื่องยนต์ ช่วงล่าง เคาะพ่นสี ช่อมั่วตัวถัง ระบบเบรก ระบบไฟฟ้า ระบบเกียร์ เครื่องปรับอากาศ โช้คอัพ เปลี่ยนแบตเตอรี่ เปลี่ยนน้ำมันเครื่อง ฯลฯ สถานบริการรถยนต์เหล่านี้เป็นธุรกิจการบริการซึ่งมีความสำคัญในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน และมีการดำเนินกิจการกระจายอยู่ทั่วไปในประเทศไทย และเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพลำดับที่ ๗ ประเภทกิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เนื่องจากการประกอบกิจการนี้อาจก่อให้เกิดมลพิษสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งทำให้เกิดโรคไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกลิ่นเหม็นและสารระเหย จากคราบน้ำมัน คิว้นพิษจากท่อไอเสีย กลิ่นสีจากการพ่นสี เสียงดังจากการเร่งเครื่องยนต์ เป็นต้น (ประกาศกระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๕๘) ซึ่งอาจก่อให้เกิดเหตุเดือนร้อนรำคาญและผลกระทบต่อสุขภาพผู้ปฏิบัติงานและประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงได้

จากข้อมูลการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ปี ๒๕๖๔ ประเภทกิจการการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่นๆ สำหรับยานยนต์ หมวดประเภทกิจการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยาน โดยจำแนกตามความรุนแรง พบว่า ตาย จำนวน ๑๐๗ คน, ทุพพลภาพ จำนวน ๑ คน, สูญเสียอวัยวะบางส่วน จำนวน ๕๘ คน, หยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๓,๕๔๑ คน และหยุดงาน ไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๘,๑๔๔ คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕ และประเภทกิจการการผลิตชิ้นส่วน และอุปกรณ์เสริมอื่นๆ สำหรับยานยนต์ ซึ่งมิได้จัดประเภท มีอัตราการประสบอันตรายต่อลูกจ้าง ๑,๐๐๐ ราย รวมทุกกรณี ความรุนแรง อัตราการประสบอันตราย เท่ากับ ๗.๔๒ รายต่อพันราย และสำหรับอัตราการประสบอันตรายต่อลูกจ้าง ๑,๐๐๐ ราย กรณีร้ายแรง อัตราการประสบอันตราย เท่ากับ ๑.๘๓ ราย ต่อพันราย โดยสาเหตุหลักมาจากวัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง นอกจากนั้นยังเกิดจากวัตถุหรือสิ่งของฟ้งทลาย/ หล่นทับ, สารเคมี กระเด็นเข้าตา, ถูกกระแทก/ชน และถูกหนีบ/ดิ่ง (สำนักงานประกันสังคม, ๒๕๖๔)

ความปลอดภัย จึงถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งของการประกอบกิจการ หากเกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงานขึ้นย่อมส่งผลเสียหายต่อการดำเนินกิจการ และส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ จากการวิเคราะห์อุบัติเหตุพบว่า สาเหตุมาจาก ๓ ประการคือ ประการแรกเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Act) ของคนงาน มีประมาณ ๘๘% ประการที่สองเกิดจากสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition) มีประมาณ ๑๐% และประการสุดท้ายเกิดจากธรรมชาติ ประมาณ ๒% และจากการศึกษาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

สรุปว่า ในการเกิดอุบัติเหตุเฉลี่ย ๑๐๐ ครั้งมีสาเหตุจากความบกพร่องในการปฏิบัติงานของคนงานถึง ๘๕ ครั้ง ส่วนอีก ๑๕ ครั้ง เกิดจากสภาพของการทำงาน (วิฑูรย์ สิมะโชคดี, ๒๕๕๒)

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัยหรือ Behavior Based Safety (BBS) เป็นกิจกรรมการจัดการด้านความปลอดภัย โดยการปรับพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยของพนักงานให้เป็นพฤติกรรมที่ปลอดภัย ซึ่งหลักการพื้นฐานการทำ BBS คือการค้นหาพฤติกรรมเสี่ยงของพนักงานและดำเนินการปรับปรุงให้พนักงานมีการเปลี่ยนวิธีการทำงานให้ถูกต้องปลอดภัยด้วยการแนะนำให้พนักงานคิดในสิ่งที่ควรปฏิบัติให้ถูกต้องเป็นประจำผ่านการแนะนำที่ดีในลักษณะเชิงบวกจนทำให้เกิดพฤติกรรมที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนได้ (สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๙) กล่าวถึงใน กนกรวรรณ วรปัญญา (๒๕๖๓) และจากการศึกษาของ ปฐมาภรณ์ ทศพล (๒๕๕๑) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานซ่อมบำรุง โดยใช้หลักการ Behavior Based Safety ในโรงงานผลิตปูนปลาสเตอร์แห่งหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า พนักงานมีระดับความปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมความปลอดภัยก่อนการวิจัยอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๑๘ และหลังจากนำ BBS มาใช้มีพฤติกรรมอยู่ในระดับดีทุกคน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

สถานบริการซ่อมรถยนต์ในเขตเทศบาลหนองพอก ข้อมูลจากการสำรวจเบื้องต้นและการประเมินความเสี่ยงพบว่า ลูกจ้างมีประวัติการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานทุกแห่ง และมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เนื่องจากลูกจ้างมีการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย นอกจากนี้ยังจัดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เนื่องจากการประกอบกิจการนี้อาจก่อให้เกิดมลพิษ สิ่งแวดล้อมหรือ สิ่งที่ทำให้เกิดโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม (ประกาศกระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๕๘) และการศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์มีค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย (Behavior Based Safety : BBS) ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อส่งเสริมให้ช่างยนต์ที่ปฏิบัติงานมีความปลอดภัยในการทำงานและสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการทำงานได้อย่างยั่งยืน เป็นสถานบริการซ่อมรถยนต์ที่นายจ้างและลูกจ้าง ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงาน และร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๔.๒ วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด และเพื่อศึกษาผลของโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย (Behavior Based Safety : BBS) ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

๔.๓ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน ๑๐ แห่ง กลุ่มตัวอย่าง ๓๗ คน ข้อมูลจากการสำรวจ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยการคัดเลือกตามเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ ๑. เป็นผู้ปฏิบัติงานซ่อมรถยนต์โดยตรง ๒. อายุ ๑๘ ปีขึ้นไป (พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน, ๒๕๔๑) ๓. อายุงาน ๑ เดือนขึ้นไป ๔. สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ ๕. มีความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย เกณฑ์การคัดออก ดังนี้ ๑. ช่างยนต์ย้ายสถานที่ทำงานระหว่างการศึกษา ๒. ติดต่อช่างยนต์ไม่ได้ในระหว่างทำการศึกษา หรือเสียชีวิต ๓. ช่างยนต์ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ครบทุกครั้ง ๔. ช่างยนต์ได้รับบาดเจ็บรุนแรงหรือต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลระหว่างการทำการศึกษา

๔.๔ ขั้นตอนการดำเนินงาน การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑ กลุ่ม (One Group Designs) เก็บข้อมูลระหว่างมีนาคม - เมษายน ๒๕๖๖

ขั้นตอนการดำเนินงานอยู่ ๔ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ค้นหาพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามก่อนการจัดโปรแกรม BBS และผู้วิจัยจะนำค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์ก่อนการปรับเปลี่ยน

พฤติกรรมรายข้อมาจัดลำดับพฤติกรรมเสี่ยง จำนวน ๕ อันดับ หลังจากนั้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อความปลอดภัย โดยใช้โปรแกรม BBS เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยและอุบัติเหตุ จากการทำงานเพิ่มมากขึ้น ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม แห่งละ ๒ ชั่วโมง จำนวน ๑๐ แห่ง ณ สถานบริการ ช่อมรยนต์ที่ผู้เข้าร่วมวิจัยปฏิบัติงานอยู่

ขั้นตอนที่ ๒ การสังเกตพฤติกรรมเป้าหมาย นายจ้าง หัวหน้างานหรือผู้ได้รับมอบหมายสังเกตพฤติกรรม ความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมวิจัย เป็นประจำทุกวัน วันละ ๑ ครั้ง แบบสุ่มเวลา โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นเครื่องมือในการสังเกต และเมื่อพบช่างยนต์มีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยสามารถเข้าแทรกแซง เพื่อแนะนำ พฤติกรรมที่ถูกต้องได้ทันที โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมแบบสังเกตพฤติกรรม สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป้าหมาย และทราบถึงปัญหาที่พบในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของผู้ร่วมการวิจัยใน ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมา พร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ไขแล้วนำแบบสังเกตพฤติกรรม ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ซึ่งจะมีการให้คะแนนดังนี้ แบบสังเกตมีพฤติกรรมเป้าหมาย ๕ พฤติกรรม โดย ๑ พฤติกรรมเท่ากับ ๑ คะแนน ใน ๑ วัน พนักงาน จำนวน ๓๗ คน ต้องปฏิบัติตามทั้งหมด ๕ พฤติกรรม รวมคะแนนใน ๑ วัน จะมีคะแนนเต็มเท่ากับ ๑๘๕ คะแนน คิดเป็น ๑๐๐%

ขั้นตอนที่ ๓ ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การส่งเสริมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใช้หลักการจูงใจ เชิงบวก เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมภายใน ซึ่งจะแสดงออกถึงพฤติกรรมภายนอกที่ต้องการ ในขั้นตอนนี้ ผู้สังเกตจะทำการเข้าแทรกแซงและปรับพฤติกรรม แล้วลงบันทึกการดำเนินการเข้าแทรกแซง และปรับพฤติกรรมการทำงานของผู้ร่วมวิจัย

ขั้นตอนที่ ๔ วัดผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้วิจัยอธิบายผลที่ได้หลังการนำโปรแกรม BBS มาประยุกต์ใช้ ได้แก่ ผลการประเมินพฤติกรรมความปลอดภัยในแต่ละสัปดาห์ รวม ๔ สัปดาห์ และผลการ ประเมินระดับพฤติกรรมความปลอดภัยเปรียบเทียบก่อนและหลังการนำโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อความปลอดภัยมาประยุกต์ใช้ครบ ๑ เดือน โดยการให้ผู้เข้าร่วมวิจัยทำแบบสอบถามหลังการปรับเปลี่ยน พฤติกรรม ซึ่งใช้แบบสอบถามชุดเดียวกับแบบสอบถามที่ใช้ก่อนการนำ BBS มาประยุกต์ใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น ๒ ระยะ ได้แก่

ระยะที่ ๑ (ก่อนการจัดโปรแกรม BBS) การประเมินผลก่อนการจัดโปรแกรม BBS โดยผู้วิจัย จะนำแบบสอบถามแจกให้ช่างยนต์ ณ สถานบริการช่อมรยนต์ที่ปฏิบัติงาน แบบสอบถามเรื่องพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงาน จำนวน ๑ ฉบับ จำนวน ๔ หน้า ข้อคำถามประกอบด้วย ๒ ตอนคือ ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลทั่วไปของบุคคล และตอนที่ ๒ เป็นข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งจะมีระยะเวลา ในการตอบแบบสอบถาม ๓ วัน

ระยะที่ ๒ (หลังการจัดโปรแกรม BBS) การประเมินผลหลังการจัดโปรแกรม BBS โดยผู้วิจัยจะนำ แบบสอบถามแจกให้ช่างยนต์ ณ สถานบริการช่อมรยนต์ที่ปฏิบัติงาน จำนวน ๑ ฉบับ จำนวน ๓ หน้า ข้อคำถามประกอบด้วย ๑ ตอนคือ เป็นข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งจะมีเวลาในการ ตอบแบบสอบถาม ๓ วัน

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑ ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๗ คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุในช่วง ๒๐-๒๕ ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑, สถานภาพแต่งงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๙, รายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘, อายุงาน ๑-๓ ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒, เคยได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๘, ไม่เคยได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒, เคยมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานจนทำให้ต้องหยุดปฏิบัติงาน (ข้อมูล ๓ ปีย้อนหลัง) คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔ และไม่เคยมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน (ข้อมูล ๓ ปีย้อนหลัง) คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๖

๕.๒ ระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงาน โดยภาพรวม ก่อนและหลังการจัดโปรแกรม BBS เท่ากับ ๑๓๔.๕๙ และ ๑๔๙.๔๙

ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ทั้งก่อนและหลังการจัดโปรแกรม BBS

๕.๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยภาพรวม ก่อนและหลังการจัดโปรแกรม BBS พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < ๐.๐๐๑$)

๕.๔ พฤติกรรมความปลอดภัยเป้าหมาย โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นเครื่องมือในการสังเกต กลุ่มตัวอย่างจะถูกสังเกตและนำผลสังเกตมาสรุปเป็นรายสัปดาห์ติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๔ สัปดาห์ พฤติกรรมความปลอดภัยเป้าหมาย ได้แก่ ท่านสวมรองเท้าแตะในขณะที่ทำงาน, ก่อนทำงานเช็ด ท่านจะสำรวจว่าไม่มีวัสดุติดไฟ อยู่ใกล้กับบริเวณที่จะทำการเชื่อม, ขณะทำงานซ่อมรถยนต์/กิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ท่านมักดื่มน้ำ/พูดคุย โทรศัพท์ ไปพร้อมกับการทำงาน และขณะทำงาน ท่านสูบบุหรี่ในบริเวณทำการซ่อมรถยนต์พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติตามพฤติกรรมเป้าหมายได้ครบ ๑๐๐% ตั้งแต่สัปดาห์ที่ ๒ และปฏิบัติตามพฤติกรรมเป้าหมายได้ครบ ๑๐๐% จนถึงสัปดาห์ที่ ๔ ส่วนพฤติกรรมเป้าหมายท่านใช้น้ำมันเบนซินในการล้างมือ เพื่อล้างคราบจาระบี หรือคราบสกปรกอื่นๆ ที่มีมือพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติตาม พฤติกรรมเป้าหมายได้ครบ ๑๐๐% ตั้งแต่สัปดาห์ที่ ๓ และปฏิบัติตามพฤติกรรมเป้าหมายได้ครบ ๑๐๐% จนถึงสัปดาห์ที่ ๔ หลังสิ้นสุดการทดลองพบว่า แนวโน้มร้อยละของพฤติกรรมเป้าหมายโดยรวมดีขึ้น

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑ ทำให้ทราบระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด และพฤติกรรมเสี่ยงในการทำงาน เพื่อนำมาสังเกตและจัดโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

๖.๒ ทำให้ช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ดีขึ้น หลังจัดโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๗.๑ การจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอนต้องทำภายใต้ข้อจำกัดเรื่องเวลา ต้องบริหารจัดการไม่ให้เกิดผลกระทบหรือเกิดน้อยที่สุดต่อเจ้าของกิจการและลูกจ้างเอง

๗.๒ ขาดอุปกรณ์ที่เหมาะสม ช่วยในการจัดกิจกรรมให้ความรู้ในหัวข้อที่ต้องเปิดวิดีโอ หรือรูปภาพ ทำให้ขาดความน่าสนใจ เนื่องจากไม่สามารถมองเห็นได้ทั่วถึงทุกคนสำหรับในสถานบริการซ่อมรถยนต์บางแห่ง ที่มีคนจำนวนมาก

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๘.๑ การจัดกิจกรรมให้ความรู้ ณ สถานบริการซ่อมรถยนต์ที่ผู้เข้าร่วมวิจัยปฏิบัติงานอยู่ ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีสมาธิในการฟัง เนื่องจากบางครั้งต้องให้บริการลูกค้าก่อน จึงทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมขาดความต่อเนื่อง

๘.๒ การสังเกตพฤติกรรมเป้าหมายในแต่ละวัน โดยนายจ้างหรือเพื่อนร่วมงาน ต้องเห็นความสำคัญ และหากพบพฤติกรรมเสี่ยงต้องรีบให้คำแนะนำที่ถูกต้องทันที และหากพบพฤติกรรมที่ดีควรมีการชมเชยเช่นกัน

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ การศึกษาวิจัยนี้มีเวลาค่อนข้างจำกัด ใช้ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียง ๔ สัปดาห์ ควรเพิ่มระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเพื่อเป็นการติดตามผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย และเพื่อติดตามความยั่งยืนของพฤติกรรมความปลอดภัยหลังได้รับโปรแกรมอย่างต่อเนื่อง

๙.๒ ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การรับรู้ความเสี่ยง และทัศนคติ เพื่อให้ทราบว่าตัวแปรอื่นมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานหรือไม่ และสามารถนำมาอธิบายผลการวิจัยได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)
ไม่มี

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)
นางสาววรลักษณ์ วงษ์ทิพย์ สัดส่วนของผลงาน ๑๐๐%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ....

(นางสาววรลักษณ์ วงษ์ทิพย์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุข ระดับปฏิบัติการ

(วันที่) ๑๖ / กรกฎาคม / ๒๕๖๖

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาววรลักษณ์ วงษ์ทิพย์	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ....

(นางนิตยา พิริยธาดา)

(ตำแหน่ง) หัวหน้ากลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิและองค์รวม

(วันที่) ๑๖ / กรกฎาคม / ๒๕๖๖

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ) ....

(นายกิตติศักดิ์ พนมพงศ์)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหนองพอก

(วันที่) ๑๖ / กรกฎาคม / ๒๕๖๖

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

ผลงานลำดับที่ ๒ และผลงานลำดับที่ ๓ (ถ้ามี) ให้ดำเนินการเหมือนผลงานลำดับที่ ๑
โดยให้สรุปผลการปฏิบัติงานเป็นเรื่องๆ ไป

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ
เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

แบบเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ)

๑. เรื่อง การติดตามพฤติกรรมเป้าหมายเพื่อความปลอดภัยในการทำงานอย่างยั่งยืนของช่างยนต์
ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

๒. หลักการและเหตุผล

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัยหรือ Behavior Based Safety (BBS) เป็นกิจกรรม
การจัดการด้านความปลอดภัย โดยการปรับพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยของพนักงานให้เป็นพฤติกรรมที่ปลอดภัย
ซึ่งหลักการพื้นฐานการทำ BBS คือการค้นหาพฤติกรรมเสี่ยงของพนักงานและดำเนินการปรับปรุงให้พนักงาน
มีการเปลี่ยนวิธีการทำงานให้ถูกต้องปลอดภัยด้วยการแนะนำให้พนักงานคิดในสิ่งที่ควรปฏิบัติให้ถูกต้อง
เป็นประจำผ่านการแนะนำที่ดีในลักษณะเชิงบวกจนทำให้เกิดพฤติกรรมที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนได้
(สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๙)

การสังเกตพฤติกรรมเป้าหมาย เป็นการสังเกตพฤติกรรมเป้าหมายที่ตั้งไว้เพื่อทำการเก็บรวบรวมผล
จากการสังเกตพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานที่พบแล้วนำมาหาวิธีปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย
ให้เป็นพฤติกรรมที่ปลอดภัย โดยใช้หลักการสังเกตพฤติกรรมความปลอดภัย ดังนี้ ๑. ไม่บันทึกชื่อผู้ที่ถูกสังเกต
๒. ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกสังเกต ก่อนเริ่มการสังเกตทุกครั้ง ๓. เข้าแทรกแซง (หยุดการปฏิบัติงาน
และแนะนำวิธีการที่ถูกต้อง) โดยทันทีที่พบว่า ผู้ถูกสังเกตกำลังมีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะเป็นอันตราย
ต่อความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของเขา และ ๔. ยึดหยุ่นได้ตามความพร้อมขึ้นอยู่กับการประชุมตกลงกัน

จากการศึกษาผลของโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย (Behavior Based Safety :
BBS) ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาล
ตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำงาน โดยภาพรวม ก่อนและหลังการจัดโปรแกรม BBS เท่ากับ ๑๓๔.๕๙ และ ๑๔๙.๔๙
ตามลำดับ มีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
ทั้งก่อนและหลังการจัดโปรแกรม BBS และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมความปลอดภัย
ในการทำงานโดยภาพรวม ก่อนและหลังการจัดโปรแกรมพบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < ๐.๐๐๑$) แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
เพื่อความปลอดภัยสามารถช่วยพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานได้ ส่วนพฤติกรรมเป้าหมายที่ได้
ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างรายข้อ ก่อนการจัดโปรแกรม BBS มาจัดลำดับ
พฤติกรรมเสี่ยง จำนวน ๕ อันดับ เพื่อนำมาใช้ในการสังเกตพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมเป้าหมายที่ ๑. ท่านสวม
รองเท้าแตะในขณะที่ทำงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๙, ๒. ท่านใช้น้ำมันเบนซินในการล้างมือ เพื่อล้างคราบจาระบี
หรือคราบสกปรกอื่นๆ ที่มีมือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๒, ๓. ก่อนทำงานเชื่อม ท่านจะสำรวจว่าไม่มีวัสดุติดไฟอยู่ใกล้
กับบริเวณที่จะทำการเชื่อม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๐, ๔. ขณะทำงานซ่อมรถยนต์/กิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
ท่านมัก ดื่มน้ำ/พูดคุยโทรศัพท์ ไปพร้อมกับการทำงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๐ และ ๕. ขณะทำงาน ท่านสูบบุหรี่
ในบริเวณทำการซ่อมรถยนต์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๙ การประเมินพฤติกรรมความปลอดภัยในแต่ละวัน
ของพนักงานหลังจากที่มีการนำโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัยมาใช้ สรุปเป็นร้อยละ
ของพฤติกรรมความปลอดภัยแต่ละพฤติกรรมและนำผลสังเกตมาสรุปเป็นรายสัปดาห์ติดต่อกันเป็นระยะเวลา
๔ สัปดาห์ เพื่อพิจารณาร้อยละการปฏิบัติตามพฤติกรรมความปลอดภัยเป้าหมายหลังสิ้นสุดการทดลอง
พฤติกรรมปลอดภัยเป้าหมาย ได้แก่ ท่านสวมรองเท้าแตะในขณะที่ทำงาน, ก่อนทำงานเชื่อม ท่านจะสำรวจว่าไม่มี
วัสดุติดไฟอยู่ใกล้กับบริเวณที่จะทำการเชื่อม, ขณะทำงานซ่อมรถยนต์/กิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ท่านมักดื่มน้ำ/
พูดคุยโทรศัพท์ไปพร้อมกับการทำงาน และขณะทำงาน ท่านสูบบุหรี่ในบริเวณทำการซ่อมรถยนต์พบว่า
กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติตามพฤติกรรมเป้าหมายได้ครบ ๑๐๐% ตั้งแต่สัปดาห์ที่ ๒ และปฏิบัติตามพฤติกรรม
เป้าหมายได้ครบ ๑๐๐% จนถึงจนถึงสัปดาห์ที่ ๔ ส่วนพฤติกรรมเป้าหมายท่านใช้น้ำมันเบนซินในการล้างมือ
เพื่อล้างคราบจาระบี คราบสกปรกอื่นๆ ที่มีมือพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติตามพฤติกรรมเป้าหมาย

ได้ครบ ๑๐๐% ตั้งแต่สัปดาห์ที่ ๓ และปฏิบัติตามพฤติกรรมเป้าหมายได้ครบ ๑๐๐% จนถึงสัปดาห์ที่ ๔ หลังสิ้นสุดการทดลองพบว่า แนวโน้มร้อยละของพฤติกรรมเป้าหมายโดยรวมดีขึ้น ซึ่งการศึกษาที่ผ่านมาใช้เวลาค่อนข้างจำกัด ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียง ๔ สัปดาห์ ซึ่งอาจทำให้ผู้ถูกสังเกตรู้สึกถูกจับผิด และผู้สังเกตเองก็รู้สึกไม่กล้าแนะนำเมื่อพบพฤติกรรมเสี่ยง จึงควรเพิ่มระยะเวลาในการสังเกตพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความเคยชิน ลดความอึดอัดในการถูกสังเกตพฤติกรรม ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ และเพื่อพฤติกรรมความปลอดภัยที่ยั่งยืน

จากข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาดังกล่าว ผู้ดำเนินโครงการจึงสนใจการติดตามพฤติกรรมเป้าหมายเพื่อความปลอดภัยในการทำงานอย่างยั่งยืนของช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด โดยการมีส่วนร่วมจากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) คาดว่าผลการดำเนินโครงการดังกล่าวจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในกลุ่มเสี่ยงอาชีพอื่นๆ เช่น โรงงานเฟอร์นิเจอร์ โรงงานน้ำแข็ง และเกษตรกร เป็นต้น, มีสถานบริการซ่อมรถยนต์ต้นแบบและ อสม.อาสาสมัครอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อมจากการทำงาน รวมทั้งเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนา สนับสนุนและส่งเสริม เพื่อให้ช่างและลูกจ้างเห็นความสำคัญ และช่วยให้เกิดเป็นวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กรต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์/แนวความคิด

๓.๑ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาร้อยละของการปฏิบัติตามพฤติกรรมเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการสังเกตพฤติกรรมเป้าหมายในระยะยาว

๒. เพื่อหาสถานบริการซ่อมรถยนต์ต้นแบบอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

๓. เพื่อแต่งตั้ง อสม. อาสาสมัครอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อมจากการทำงาน

๓.๒ สถานที่ดำเนินการ

ช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ เขตเทศบาลตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน ๑๐ แห่ง กลุ่มตัวอย่าง ๓๗ คน

๓.๓ วิธีดำเนินการ

๑. ประชุมวางแผนการดำเนินงานร่วมกับ อสม. หมู่บ้านละ ๒ คน (๑๐ หมู่บ้าน)

๒. จัดทำหนังสือบันทึกข้อตกลง (MOU) ร่วมกับผู้ประกอบการสถานบริการซ่อมรถยนต์ ในเขตเทศบาลตำบลหนองพอก เพื่อขอความร่วมมือเครือข่ายในการนำร่องดำเนินงาน

๓. การอบรมให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัย โปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัย (Behavior Based Safety : BBS) และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแก่ อสม.

๔. อสม. สุ่มเก็บข้อมูลโดยแบบสังเกตพฤติกรรมความปลอดภัย โดยการสังเกตพฤติกรรมรายสัปดาห์ เป็นระยะเวลา ๑ ปี โดยผู้ดำเนินโครงการจะทำการเก็บรวบรวมแบบสังเกตพฤติกรรมเดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป้าหมาย และทราบถึงปัญหาที่พบในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ร่วมโครงการ ๑ เดือนที่ผ่านมา พร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ไข

๕. ผู้ดำเนินโครงการลงพื้นที่ เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมโครงการทุก ๓ เดือน

๖. การประเมินผลการดำเนินโครงการ

๗. การสรุปผล และปัญหาอุปสรรค แก่ผู้บริหาร และเครือข่ายการดำเนินโครงการ

ข้อเสนอแนะและข้อจำกัด

๑. ผู้ดำเนินโครงการควรมีการอบรมฟื้นฟูให้ความรู้แก่กลุ่มตัวอย่างเป็นประจำ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเห็นความสำคัญ เข้าใจถึงวัตถุประสงค์การสังเกตพฤติกรรม และมีพฤติกรรมเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

๒. นายจ้างควรให้ความร่วมมือในการสังเกตพฤติกรรม หรือมอบหมายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้ข้อมูลแก่ อสม. และผู้ดำเนินโครงการ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมในกลุ่มตัวอย่างอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๓. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการอาจมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีการเข้า-ออก ของพนักงานลูกจ้าง
๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ
  ๑. ช่างยนต์ในสถานบริการซ่อมรถยนต์ สามารถปฏิบัติตามพฤติกรรมความปลอดภัยเป้าหมายได้ถูกต้องอย่างยั่งยืน
  ๒. มีสถานบริการซ่อมรถยนต์ต้นแบบอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
  ๓. มี อสม. อาสาสมัครอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ
  ๑. ร้อยละการปฏิบัติตามพฤติกรรมความปลอดภัยเป้าหมายถูกต้องร้อยละ ๑๐๐
  ๒. มีสถานบริการซ่อมรถยนต์ต้นแบบอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน อย่างน้อย ๑ แห่ง
  ๓. มี อสม. อาสาสมัครอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมู่บ้านละ ๒ คน (๑๐ หมู่บ้าน)

(ลงชื่อ) ..... *กัญญา* .....
(นางสาววรลักษณ์ วงษ์ทิพย์)
(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุข ระดับปฏิบัติการ
(วันที่) ๑๖ / *กุมภาพันธ์* / ๒๕๖๖ .....
ผู้ขอประเมิน